

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.02.1979, sp. zn. 3 Cz 7/79, ECLI:CZ:NS:1979:3.CZ.7.1979.1

Číslo: 9/1982

Právní věta: Nedohodnou-li s rozvedení manželé o užívání místnosti nesloužící k bydlení (např. garáže), kterou měli ve společném užívání, rozhodne soud na návrh jednoho z nich, že se zrušuje právo společného užívání této místnosti, a zároveň určí, který z nich ji bude dále užívat a kdo je povinnen je vyklidit.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.02.1979

Spisová značka: 3 Cz 7/79

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Garáže, Právo osobního užívání místností nesloužících k bydlení, Rozhodnutí soudu

Předpisy: 40/1964 Sb. § 177
§ 197

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovatelka se proti odpůrce, který je bývalým manželem, domáhala zrušení práva společného užívání garáže č. 14 v bloku H-28 v T., jakož i vyslovení jejího oprávnění, aby užívala tuto garáž výlučně sama. Zároveň navrhovala, aby odpůrci bylo uloženo garáž vyklidit do 15 dnů.

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozsudkem návrhu vyhověl, když vzal přitom za základ svého rozhodnutí zjištění, že na základě rozhodnutí MěstNV v T o přidělení garáže, k němuž došlo za trvání manželství účastníků, vzniklo jim oběma vzhledem k ustanovení § 196 a § 197 o. z. ve spojení s ustanovením § 177 odst. 1 o. z. právo společného užívání garáže jako místnosti nesloužící k bydlení a že po rozvodu manželství nedošlo mezi nimi k dohodě o tom, kdo bude garáž nadále užívat.

Krajský soud v Ostravě rozhodl o dovolání odpůrce tak, že rozsudek soudu prvního stupně zrušil; dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že na daný případ je třeba použít ustanovení zákona č. 111/1950 Sb. o hospodaření s některými místnostmi, jehož provádění patří do pravomoci národních výborů a nikoliv soudů, takže řízení mělo být zastaveno podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. Rozhodnutí soudu prvního stupně proto odvolací soud zrušil podle ustanovení § 221 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a řízení zastavil podle § 221 odst. 2 o. s. ř.

Nejvyšší soud ČSR rozhodlo stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, tak, že tímto usnesením odvolacího soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Zákon č. 111/1950 Sb. (ve znění vládního nařízení č. 52/1955 Sb.) upravuje vztahy spojené s plánovitým hospodařením s nebytovými prostory a ukládá národním výborům na tomto úseku určité úlohy. Z uvedeného zákonného předpisu však nevyplývá závěr, že řízení o návrhu na zrušení práva společného užívání garáže nespadá do pravomoci soudů.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a družstevních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle ustanovení § 1 o. z. vznikají občanskoprávní vztahy mezi občany a socialistickými organizacemi a mezi občany navzájem v oblasti uspokojování hmotných a kulturních potřeb, přičemž tyto vztahy upravuje především občanský zákoník.

Právní vztahy spojené s užíváním místnosti nesloužící k bydlení jsou upraveny ustanovením části třetí, hlavy třetí občanského zákoníku (zákona č. 40/1964 Sb.). Přitom je třeba též přihlídnout k výslovnému ustanovení § 197 odst. 1 o. z., z něhož vyplývá i přiměřené užití ustanovení § 177 odst. 1 o. z. Pokud se tedy manželé po rozvodu nedohodnou o užívání místností nesloužící k bydlení, rozhodne soud na návrh jednoho z nich, že se právo společného užívání těchto místností zrušuje, a zároveň určí, který z manželů bude tyto místnosti dále užívat. 1)

Pravomoc soudu v těchto věcech je tedy stanovena jednoznačně. Tím je zároveň vyloučena také pravomoc národního výboru rozhodovat o návrzích tohoto druhu.

Odvolací soud neměl tedy důvodu k postupu podle ustanovení § 221 odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř. a měl o odvolání věcně jednat. Jestliže tak nepostupoval, porušil svým usnesením zákon v ustanovení § 7 odst. 1 a § 221 odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř. v souvislosti s ustanoveními § 197 odst. 1 a § 177 odst. 1 o. z.

1) Srov. i rozhodnutí uveřejněné pod č. 25/1974 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek.